

Primeres Jornades sobre Innovació a l'ensenyament de la tecnologia: els reptes del nou currículum

1. Punts de debat

Els punts de debat proposats en aquesta taula ho han estat des de la perspectiva del disseny i coordinació de la formació i des de la perspectiva que en té un formador del professorat.

1.1 Disseny i coordinació de la formació permanent

1.1.1 Per què no s'implica més el professorat de Tecnologia en la formació permanent i que aquesta implicació no obeeixi solament a l'adquisició de punts per a sexennis, oposicions o concursos?

1.1.2 És adequada l'oferta formativa en els camps tècnic o pedagògic?

1.1.3 Hi ha oferta formativa per encarar el treball del dia a dia dins l'aula de tecnologia?

1.1.4 Quin tipus de formació es vol: presencial, semipresencial o telemàtica?

1.1.5 És correcta la distribució territorial de la formació? Quines solucions proposeu?

1.1.6 Faciliten els centres educatius que el professorat es formi?

1.1.7 Es fa un pla de necessitats formatives dins el departament de tecnologia del centre?

1.1.8 És correcta o eficient la detecció de necessitat formatives que porten a terme els CRP a través del Pla de Formació de Zones? El professorat de tecnologia hi participa? Si no ho és, quina solució proposaríeu? Qui hauria de fer aquesta detecció?

1.1.9 La formació inicial del professorat de tecnologia és un repte per al correcte desenvolupament de la tasca docent?

1.1.10 Quin paper ha de jugar la formació permanent dins el desenvolupament de les competències professionals?

1.1.11 Coneixeu tots els recursos existents que facilitin la formació permanent o l'exercici de la docència..... museus, ofertes universitàries, fundacions.....?

1.1.12 Creieu que la formació que impartiu en tecnologia és important per l'alumnat? Per què?

1.1.13 S'impliquen prou les institucions en la formació permanent del professorat de tecnologia? Per què?

1.2 Formador del professorat

1.2.1 Forçar la obligatorietat d'un mínim de formació anual pot ser positiu pel sistema? (primera setmana de juliol?)

1.2.2 Si s'acumulessin les hores de formació sense establir mínims (per oposicions, trasllats, etc) afavoriria la participació del professorat?

1.2.3 Cal més formació encarada a metodologies, o creieu que és millor formar-se en el coneixement d'aspectes tècnics?

1.2.4 Caldria reconèixer d'una altra forma l'esforç del professor en formar-se? Com?

1.2.5 Creieu interessant que la formació s'adreci a tots els membres del departament de tecnologia d'un institut (o instituts propers) alhora i in situ? Seria massa car?

1.2.6 Seria bo introduir exàmens per tal de valorar l'assoliment dels continguts dels cursos i establir un reconeixement? quin?

2. Conclusions

Donada la modificació horària que ha disminuït els temps de debat a disposició de les diferents taules, no s'han pogut tractar tots els punts, però les conclusions extretes són les següents:

2.1 El sistema no afavoreix ni potencia la implicació del professorat en la seva formació. Quan ja es tenen els punts necessaris per als concursos, sexennis,.. molts professors es relaxen.

El professorat, en gaudir de tanta llibertat, en molts casos **interpreta la formació** com a un **enriquiment personal** i no com a **l'adquisició de nous coneixements** i habilitats que després aplicarà a l'aula en **benefici dels seus alumnes**.

També molts professors, tenen la percepció que **no cal formar-se en didàctica i noves metodologies**, ja que, pensen, ni ha prou amb els coneixements propis de la matèria.

En aquest sentit, a la taula rodona s'han aportat propostes de millora. En primer lloc s'ha valorat que **tant important es formar-se en continguts com en didàctica** i metodologies i s'ha proposat un model de **proximitat**. Això vol dir **apropar la formació el màxim possible al professorat** i en aquest sentit s'ha plantejat **incorporar als projectes educatius de centre les activitats formatives** del professorat. És a dir, que la formació de professorat emanés de la pròpia dinàmica del centre i es veiés com la **continuació natural de la tasca docent a l'aula**. Per lligar-ho encara més, es podria assignar una bossa d'hores anuals per a formació i realitzar una avaluació temporal dels resultats. També s'ha plantejat la possibilitat que els propis projectes de direcció incorporessin plans per a la formació del professorat.

Pel que fa a la formació en metodologies no hi hauria d'haver massa problemes de participació ja que aquestes són transversals en el treball per competències i sobrepassen les barreres naturals de cada àrea de coneixement. En el cas de la formació en continguts, si no hi ha prou professorat al centre, s'hauria de plantejar la formació a nivell de zona.

Si els centres haguessin estat hores d'ara més implicats en la formació, de ben segur que les jornades haurien tingut més participació, ja que en molts centres la direcció ha posat dificultats al professorat per entendre que és una qüestió aliena al seu funcionament.

2.2 No es veu clar forçar la obligatorietat de la formació, però si que es reclamen incentius, **compensacions o meritacions** que poden ser de caire **individual o de centre**.

2.3 Caldria que el professorat formador estès organitzat en equips de treball molt cohesionats en lloc d'anar cadascú per lliure.

S'ha plantejat també que **no es pot oblidar la formació del professorat formador**, que molts cops es dona per feta.

El model seguit per a la implementació de la formació en pràctica reflexiva es valora molt positivament.

2.4 Es reclama com a molt urgent que **les universitats incorporin la didàctica de la tecnologia** als seus plans docents. Tot i estar prevista la creació d'un màster, s'ha valorat que aquesta formació hauria d'entrar a l'àrea comuna i no representar cap cost econòmic addicional a l'alumnat universitari que té intenció de dedicar-se a la docència de la tecnologia. En aquest aspecte hem coincidit amb altres taules de debat de les jornades.

2.5 S'ha expressat també que el **Departament d'Educació** no acaba de creure's que la formació del professorat és fonamental per a la pràctica docent, ja que retallarà els

Primeres Jornades sobre Innovació a l'ensenyament de la tecnologia: els reptes del nou currículum

pressupostos dedicats a aquesta partida. Alguns companys de la taula han expressat que el Departament hauria de realitzar una campanya informativa orientada a visualitzar que un professor que es forma, és millor professor, i podrà afavorir molt els aprenentatges dels seus alumnes.

2.6 S'ha valorat negativament l'actitud sovintejada de **molts professors que s'inscriuen als cursos i que després no assisteixen als mateixos**. Aquest fet comporta que altres companys que haurien pogut assistir queden descartats. Això genera grans deficiències de funcionament i pèrdues econòmiques d'impossible compensació, ja que molts cops els cursos es fan amb la meitat dels alumnes possibles. En aquest sentit es fa una crida a la responsabilitat individual i es demana que l'administració apliqui algun tipus de mesura punitiva (avis, carta a la direcció,...). De fet, els organitzadors de la formació, tot i no ser de la seva responsabilitat directa, i per tal d'evitar aquest caos, envien avisos repetidament recordant la participació dels alumnes inscrits i fins i tot en alguns casos s'han vist obligats a establir un tipus de "llestes negres" per tal que aquells professors reincidents obtinguin la prioritat més baixa en l'assignació de places de formació que gestionen ells directament.

2.7 En molts casos **no atenem bé al professorat novell**. El professorat més jove sol venir motivat i amb ganes, és el més actiu en la participació en activitats formatives, però hi ha factors que poden malmetre la dinàmica positiva amb la que comencen a treballar. Existeix la mala influència del professor "passota", del deixa'm tranquil que jo ja faig les meves hores de classe i no em cal res més. Si viuen en un entorn de poca implicació per part dels companys més veterans és fàcil que es desmotivin. Si a més els toca "ballar amb la més lletja", és a dir els grups més conflictius i a les hores més inoportunes abonem el pitjor del sistema. Si com hem dit abans la formació del professorat és cosa del Centre possiblement crearem sinèrgies positives molt interessants.

2.8 Pel que fa als **Plans de Formació de Zona** s'ha valorat que són **molt poc efectius**, ja que el professorat interessat en la formació en l'àrea de tecnologia s'adreça directament als ICE's o bé a l'Aulatec. Molts cops els CRP's no donen resposta a les demandes concretes de formació. Normalment el percentatge més elevat (s'ha comentat el 80%) es dirigeix a primària i la resta de recursos se solen aplicar a grups de treball ja constituïts, quedant la formació en tecnologia pràcticament a nivell testimonial. També s'ha dit que en aquells casos que s'acaba programant, la poca o nul·la flexibilitat del sistema en adaptar-se a les necessitats concretes dels participants fa que molts professors abandonin la formació els primers dies.